

transportvilkår, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 21. februar 1990. Den nævnte bestemmelse svarer til § 3, stk. 2 og 3, i lov om international godstransport med motorkøretøj m.v. Der findes derfor ikke behov for en særskilt bestemmelse herom i godskørselslovgivningen.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny og har baggrund i gennemførelsen af Rådets direktiv 96/35/EF af 3. juni 1996, jf. EF-Tidende 1996 L 145, side 10 om udpegelse af og faglige kvalifikationer for sikkerhedsrådgivere for transport af farligt gods med jernbane eller ad vej eller indre vandveje.

Direktivet - som skal være gennemført i dansk ret senest den 31. december 1999 - pålægger medlemsstaterne at gennemføre regler, der sikrer, at virksomheder, hvis aktiviteter omfatter transport, lastning eller losning af farligt gods, udpeger en eller flere sikkerhedsrådgivere, som skal bistå med forebyggelse af de risici for personer, værdier eller miljøet, som er forbundet med sådanne transporter. Der vil senere med hjemmel i den foreslåede bestemmelse skulle fastsættes yderligere krav om sikkerhedsrådgivernes nærmere faglige og uddannelsesmæssige kvalifikationer, idet der ligeledes arbejdes med et direktivforslag herom i EU-regi.

Kravet om udpegelse af sikkerhedsrådgivere m.v. vedrører ikke alene godskørsel for fremmed regning, som er godskørselslovens almindelige anvendelsesområde, men omfatter enhver virksomhed m.v., som beskæftiger sig med transport, lastning eller losning af farligt gods i vejtransport, jf. herved bestemmelsens 3. pkt. Det vil sige, at bestemmelsen også omfatter virksomheder, der udfører firmakørsel. Endvidere omfatter bestemmelsen virksomheder, der alene er beskæftiget med lastningen eller losningen af godset uden at udføre transporten.

Det bemærkes, at trafikministeren efter færdselslovens § 82, stk. 5, har bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om vejtransport af farligt gods. Med forslaget gives der trafikministeren bemyndigelse til bl.a. at fastsætte bestemmelser om uddannelse og udpegelse af sikkerhedsrådgivere i virksomheder m.v., herunder på områder, hvor færdselsloven ikke er gældende.

Til nr. 3 og 4

I forbindelse med forslaget til en integrationslov, der bl.a. målrettet sigter mod udlændinges ansættelse på arbejdsmarkedet, anmodede indenrigsministeren ved årsskiftet samtlige ministre om at være opmærksomme på de krav om indfødsret, der måtte være inden for ministeriets område. I den forbindelse anmo-

dede indenrigsministeren om, at det blev overvejet, hvorvidt et krav om indfødsret fortsat kunne anses som velbegrundet, således at der ikke unødigt blev lagt hindringer i vejen for udlændinges adgang til arbejdsmarkedet.

Formålet med denne del af lovforslaget er på den anførte baggrund at ophæve godskørselslovens krav om indfødsret for tilladelsesindehavere og ansvarlige ledere af selskaber m.v.

Ansøgere, der ikke har dansk indfødsret, vil herefter kunne meddeles tilladelse til godskørsel for fremmed regning eller godkendelse som ansvarlig leder i et selskab, hvis de opfylder lovens almindelige krav.

De tilladelsesudstedende myndigheder skal herefter ikke kontrollere, om indfødsretskravet er opfyldt. Derimod skal myndighederne fortsat kontrollere, om de øvrige krav i § 3, stk. 1, er opfyldt, herunder kontrollere ansøgerens vandel og faglige kvalifikationer.

Det bemærkes, at de tilladelsesudstedende myndigheder ved vurderingen af ansøgere indhenter ansøgerens straffeattest til brug for bedømmelse af den pågældendes vandel. Er der tale om et selskab, indhenter de tilladelsesudstedende myndigheder straffeattest for den person, der er ansvarlig leder af virksomheden.

For så vidt angår vurderingen af de faglige kvalifikationer kræves det, at ansøgeren har gennemført et af Trafikministeriet godkendt kursus. Herudover kræves det, at den pågældende har været beskæftiget inden for erhvervet i mindst 3 år, jf. reglerne i bekendtgørelse nr. 587 af 26. juni 1996 om godskørsel.

Manglende eller utilstrækkeligt bekræftede oplysninger om vandel og faglige kvalifikationer kan medføre, at en ansøgning må afslås på grund af utilstrækkelig dokumentation. Dette gør sig gældende for alle ansøgere. Det bemærkes, at det kan være nødvendigt, at en ansøger, der i en årrække ikke har opholdt sig her i landet, selv må skaffe dokumenterede oplysninger fra opholdslandet.

Til nr. 5 og 6

Ændringerne er i første række en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, om ophævelse af kravet om indfødsret.

Den foreslåede henvisning i godskørselslovens § 4, stk. 2, til § 3, stk. 2, i nr. 6 er alene en præcisering af gældende ret.

Til nr. 7

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende godskørselslov, at der kan nægtes tilladelse til et selskab, hvor personkredsen bag selskabet helt eller delvist ikke selv vil kunne få udstedt tilladelse til godskørsel, f.eks. på grund af, at de pågældende tidligere